

Til § 15.

(Socialministeriet).

55) VI. *Invalideforsørgelse.* Udvalget har modtaget følgende Oplysninger:

Socialministeriet. København, den 14. April 1934.

2. K. J. Nr. 25/15/33.

I et Samraad angaaende Finanslovkonto § 15 VII., Forsørgelse af militære Invalider, har Folketingets Finansudvalg udbedt sig nærmere Oplysninger om Forsørgelsen af Krigsinvalider og disses efterladte specielt i Tyskland og med særligt Henblik paa Leveomkostningerne.

I denne Anledning skal jeg hoslagt fremsende en fra Udenrigsministeriet modtagen Afskrift af Verbalnote*) af 18. November 1933 fra det tyske Udenrigsministerium til den franske Legation i Berlin med Optegnelse af samme Dato, indeholdende en Fremstilling af Reglerne for Fastsættelsen af Forsørgelsen af Krigsinvalider og disses efterladte i Tyskland samt en i Socialministeriet udarbejdet, mere detaljeret Oversigt over Forholdet mellem Forsørgelsen af efterladte i Danmark og Tyskland, indeholdende ogsaa en Sammenligning mellem Efterladteforsørgelsernes Størrelse under Hensyn til Kronens og Reichsmarkens Købeevne, jfr. Oversigtens Side 7—9.

For saa vidt Finansudvalget derhos har anmodet om, at en Finansudvalget ved Samraadet forelagt, i Nr. 1—2/1932 i Krigsinvalidernes internationale Tidsskrift „Ciamac“ opstillet Tabel — hvori man har gjort Forsøg paa at anstille en Sammenligning mellem Arbejdsløn og fuld Krigsinvaliderente i forskellige Lande i Europa og i De forenede Stater — maa blive suppleret med Oplysninger om de tilsvarende Tal for Danmark samt med en Omregning af de forskellige Valutaer til danske Kroner, skal jeg hoslagt fremsende Tabellen forsynet med de ønskede Oplysninger, idet jeg henleder Opmærksomheden paa de paa Tabellen tilføjede Bemærkninger.

Med Hensyn til Tabellen bemærkes i øvrigt, at de for Tyskland opførte, med (3) betegnede Beløb er Rentebeløbene for Invalider i middelstore Byer med Tillæg af det ordinære Udligningstillæg, medens de med (4) betegnede Satser gælder for Invalider i middelstore Byer med det forhøjede Udligningstillæg.

Det ordinære Tillæg ydes, naar vedkommende Invalid før Militærtjenesten har udøvet et Erhverv, som kræver betydelige Kundskaber og Færdigheder, medens det forhøjede Tillæg ydes, hvor Erhvervet ud over betydelige Kundskaber og Færdigheder maa anses at have krævet særlig Dygtighed, forbundet med et vist Ansvar. Forudsætningen for at oppebære det ordinære Tillæg anses i Almindelighed for opfyldt ved alle Erhverv, som kræver en faglig Uddannelse.

Sondringen mellem Personer, der er berettigede til det ordinære Udligningstillæg, og Personer, der er berettigede til det forhøjede Udligningstillæg, svarer saaledes ikke, som forudsat i „Ciamac“s Skema, til Sondringen mellem ufaglærte og faglærte Arbejdere. Da kun ca. 1,2 pCt. af Invaliderne oppebærer Rente med det forhøjede Udligningstillæg, er Tallene for denne Gruppe Invalider uden større Interesse ved en Sammenligning med den danske Forsørgelse.

*) Optrykkes ikke her.